

Sygn. akt VII K 177/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 kwietnia 2015r.

Sąd Rejonowy w Olsztynie w Wydziale VII Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Kruszevska-Sobczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 kwietnia 2015r. sprawy:

A. C.

ur. (...) w O., syna Z. i Z. z d. S.,

oskarżonego o to, że:

w okresie od września 2009r. do marca 2011r., od maja 2011r. do października 2011r. oraz od marca 2012r. do czerwca 2014r. w O. prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O., wykonując w związku z tym czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, uporczywie naruszał prawa pracowników: K. J., E. W., M. S., B. P., A. P., K. P., Ż. P., K. C., wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczenia społecznego poprzez nie dopełnienie ustawowego obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w łącznej kwocie 31 794,23 zł, ubezpieczenia zdrowotnego pracowników w łącznej kwocie 18 673,32 zł oraz Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 2 564,14 zł, działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz w/w pracowników

- tj. o przestępstwo z art. 218 § 1a k.k.

I. na podstawie art.66§1i §2 kk oraz art.67§1 kk postępowanie karne w stosunku do **A. C.** warunkowo umarza na okres 2 (dwóch) lat - tytułem próby,

II. na podstawie art. 67§3 kk orzeka wobec A. C. świadczenie pieniężne w kwocie 500 (pięćset) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej,

III. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 100 zł tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 177/15

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. C. prowadził działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O. przy ul. (...).

Wymieniony w związku z prowadzoną działalnością popadł w problemy finansowe, co skutkowało tym, iż w okresie od września 2009r. do marca 2011r., od maja 2011r. do października 2011r. oraz od marca 2012r. do czerwca 2014r. uporczywie naruszał prawa zatrudnionych u siebie pracowników: K. J., E. W., M. S., B. P., A. P., K. P., Ż. P., K. C., wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczenia społecznego, nie dopełniając ustawowego obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w łącznej kwocie 31 794,23 zł, ubezpieczenie zdrowotne pracowników w łącznej kwocie 18 673,32 zł oraz Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 2 564,14 zł.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody:

wyjaśnienia A. C. k: 213, wykaz zaległości wobec ZUSu k: 12, wykaz zatrudnionych pracowników k: 15-20, zestawienie należności k: 21-73, dokumentacja przekazana przez Urząd Skarbowy k: 89-92, zeznania E. F. k: 94-94v, K. J. k: 105-105v, E. W. k: 108-108v, M. S. k: 113-113v, A. P. k: 116-116v, K. P. k: 119-119v, Ż. P. k: 122-122v, zestawienie k: 126-192.

Oskarżony **A. C.** przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż popadł w długi, co skutkowało opóźnieniami w płatnościach składek zusowskich, podatków, rat kredytów i innych rachunków. W związku z tymi opóźnieniami zostały wystawione tytuły wykonawcze przez ZUS i Urząd Skarbowy. Przejęto na poczet jego zobowiązań wierzytelności części klientów. Ze swojej strony stara się też miesięcznie wpłacać około 2 tysiące złotych. We wrześniu został zlicytowany samochód marki K. i na poczet jego zaległości poszło 49 procent wylicytowanej kwoty. Nie ma pieniędzy na bieżące regulowanie składek i podatków, bowiem wszystko co możliwe pobiera urząd. Zobowiązuje się do regularnego płacenia tej części składek dotyczących stawianego mu zarzutu. Stara się wpłacać maksymalnie dużo na poczet tych zaległości. Wskazał, iż do 13 lutego 2015r. dokona części spłaty zadłużenia wobec ZUSu, zobowiązując się do uregulowania pozostałej kwoty w terminie 2 lat.

(wyjaśnienia oskarżonego k: 213).

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu wyjaśnienia oskarżonego, w których przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu zasługiwały na wiarę, znajdując oparcie w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym w szczególności w postaci dokumentacji nadesłanej przez ZUS dotyczącej nieopłaconych przez wymienionego składek, która to dokumentacja nie była kwestionowana w toku prowadzonego postępowania i w ocenie Sadu brak podstaw, aby odmawiać jej wiarygodności, jak również w postaci zeznań E. F..

E. F.- zatrudniona w Oddziale ZUS w O. złożyła zeznania na okoliczność nieodprowadzanych przez oskarżonego składek na ubezpieczenie pracowników, wskazując okresy niepłacenia i wysokość tych składek. W ocenie Sądu zeznania wymienionej zasługiwały na wiarę jako spójne, logiczne, znajdujące oparcie w zgromadzonej w sprawie dokumentacji, ponadto pochodzące od osoby obcej dla oskarżonego, która ze sprawą zetknęła się jedynie przy wykonywaniu czynności zawodowych. Wymieniona wskazała przy tym, iż ściągnięte przez Urząd Skarbowy od oskarżonego kwoty przekazywane są ZUS na podstawie nakazów zapłaty. Wobec wymienionego prowadzone było postępowanie egzekucyjne z rachunków bankowych, było ono jednak bezskuteczne. Na nieruchomości dłużnika jest też wpisana hipoteka przymusowa na rzecz ZUS.

Na wiarę zasługiwały również zeznania K. J., E. W., M. S., A. P., K. P., Ż. P., zatrudnionych przez oskarżonego, które wskazywały okoliczności w jakich dowiedziały się o nieodprowadzaniu składek do ZUSu przez oskarżonego, podnosząc w szczególności, iż przeważnie dowiedziały się o tym w związku z prowadzonym postępowaniem, wcześniej o tym nie wiedząc. Wskazywały też, iż wynagrodzenie było im płacone regularnie.

Zeznania te były spójne, logiczne, korespondujące wzajemnie pomiędzy sobą, jak i z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, tak, iż brak było podstaw do odmowy im wiarygodności i mocy dowodowej.

Natomiast K. C.- syn oskarżonego skorzystał z prawa do odmowy składania zeznań.

Mając zatem na uwadze podniesione wyżej okoliczności uznać należy, iż zgromadzony w sprawie materiał dowodowy wskazywał, iż A. C. w okresie od września 2009r. do marca 2011r., od maja 2011r. do października 2011r. oraz od marca 2012r. do czerwca 2014r. w O. prowadząc działalność gospodarczą pod firmą (...) z siedzibą w O., wykonując w związku z tym czynności w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, uporczywie naruszał prawa pracowników: K. J., E. W., M. S., B. P., A. P., K. P., Ż. P., K. C., wynikające ze stosunku pracy i ubezpieczenia społecznego poprzez nie dopełnienie ustawowego obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne w łącznej

kwocie 31 794,23 zł, ubezpieczenie zdrowotne pracowników w łącznej kwocie 18 673,32 zł oraz Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych w łącznej kwocie 2 564,14 zł, działając na szkodę Zakładu Ubezpieczeń Społecznych oraz w/w pracowników, a wina jego nie budzi wątpliwości, wypełniając tym zachowaniem dyspozycję art. 218§1a kk.

Jednocześnie Sąd uznał, iż w sprawie zachodziły podstawy do warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego.

Charakter przedmiotowego czynu i okoliczności jego popełnienia, w szczególności związane z trudną sytuacją finansową oskarżonego, która skutkowałą brakiem środków na uiszczenie wskazanych wyżej należności, dotychczasowa niekaralność oskarżonego, jego postawa w toku prowadzonego postępowania, gdy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, podjęte starania o spłatę należności, w końcu to, iż czyn z art. 218§1a kk zagrożony jest karą grzywny, karą ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2, wskazują, iż spełnione są tu ustawowe przesłanki do warunkowego umorzenia postępowania, którego zgodnie z art. 66§2 kk nie stosuje się do sprawcy przestępstwa zagrożonego karą przekraczającą 3 lata pozbawienia wolności.

Mając powyższe na uwadze w oparciu o przepis art. 66§1 i 2 kk, art. 67§1 kk Sąd warunkowo umorzył postępowanie wobec oskarżonego A. C. na okres 2 lat tytułem próby.

Ponadto na podstawie art. 67§3 kk Sąd orzekł wobec wymienionego świadczenie pieniężne w kwocie 500 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Sąd nie orzekł wobec oskarżonego obowiązku naprawienia szkody mając na uwadze treść art. 415§ 5 kpk zgodnie z którym w razie skazania oskarżonego lub warunkowego umorzenia postępowania w wypadkach wskazanych w ustawie sąd orzeka m.in. obowiązek naprawienia szkody. Obowiązku naprawienia szkody nie orzeka się, jeżeli roszczenie wynikające z popełnienia przestępstwa jest przedmiotem innego postępowania albo o roszczeniu tym prawomocnie orzeczono. Należy wskazać, iż z zeznań E. F. wynikało, iż odnośnie należności oskarżonego wobec ZUSu było prowadzone postępowanie egzekucyjne z rachunków bankowych, które okazało się bezskuteczne, na nieruchomości dłużnika jest też wpisana hipoteka przymusowa na rzecz ZUS. Ponadto Urząd Skarbowy dokonuje ściągnięcia kwot na podstawie nakazów zapłaty, przekazując je do ZUSu. Powyższe okoliczności wskazują zatem, iż należności wymienionego wobec ZUSu objęte niniejszym postępowaniem są przedmiotem innych postępowań, zgodnie zatem z art. 415§5 kpk brak podstaw do orzeczenia w tym zakresie obowiązku naprawienia szkody w wyroku warunkowo umarzającym postępowanie.

Sąd obciążył też oskarżonego kosztami sądowymi, w tym kwotą 100 zł tytułem opłaty mając na uwadze, iż osiąga on dochód z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej, mimo zatem istniejącego zadłużenia posiada on środki umożliwiające mu uiszczenie tychże kosztów.